

तत् पयसस्य किश(स)रा० षन् । किश(स)रिक किश-
(स)रविक्रयकर्त्तरि स्त्रियां पिप्वात् ङीप् । शब्देन्दुशेखरे
तालव्यमध्यतया पठितः अन्यत् दन्त्यमध्यतवेत्युभयरूपता
किशरा स्त्री० किञ्चित् श्दधाति शृ-अच् । शर्करासु । त तो-
मध्वा० चतरथ्यां मत्तप् मस्य वः । किशरावत् तद्वति देये
किश(स)रादि ङं पाणिन्युक्ते षन्प्रत्ययप्रकृतिभूते शब्द
गणे सच गणः “किश(स)र नरदनलद स्यासक तगर
गुग्गुलु उशीर हरिद्रा हरिद्रुपर्णी” ।

किशस्य ङं न० किञ्चित्शलति शल-गतौ अच् ष्टमो० मलोपः ।
नवपल्लवे शब्दरत्ना० ।

किशल्य ङं न० किञ्चित्शलति शल-चकने वा कयन् ष्टमो० ।
नवपल्लवे शब्दरत्ना० ।

किशोर ङं कय-शब्दे किशोरा० निपा० । १ अश्वशिषौ
२ तैलपण्यौषधौ ३ स्त्र्ये च मेदि० “किञ्चिच्छूरः किशोरः
स्यात् यतो हि दशमात् परम् । शूरत्वं दृश्यते किञ्चिदनुष्ठं
दिने दिने” ३ इत्युक्तावस्थापक्षे त्रि० । स्त्रियां वयो-
वाचित्वात् ङीप् किशोरी । “कौमारं पञ्चमावदानं
पौगण्ड दशनावधि । कैशोरमापञ्चदशात् यौवनञ्च
ततः परम्” भाग० टीकाकृष्णधरद्वयचक्रानात् दशवर्षोत्तरं
पञ्चदशाव्दपर्यन्तवयस्कः किशोर इति बोध्यम् ।

किष्क वधे चुरा० व्यात्म० सक० सेट् । किष्कयते अचिकिष्कत
किष्किभ्य ङं किं कि दधाति धा-क पारस्करा० सुट् पत्वं
मलोपः । दृ० सं० कूर्मविभागे आग्नेय्यासुक्ते १ देशभेदे
“आग्नेयां दिशि कोशलकलिङ्गवह्नीपयङ्गजटराङ्गाः”
इत्युपक्रमे “किष्किभ्य कण्टकस्य लनिपादवाक्त्राणि पुरिक-
दागार्थाः” इति । तत्रत्ये २ पर्वतभेदे च । शतत्यवालि-
राज धान्यां ३ तत्रत्यगुहायाञ्च स्त्री शब्दर० । “त्वया सह
महावाहो ! किष्किभ्योपवने तदा” । “गच्छ लक्ष्मण !
जानीहि किष्किभ्यायां कपोश्वरम्” । “किष्किभ्याहा-
रमासाद्य प्रविशेर्गन्धर्वारितः” भा० व० १८१ अ० ।
“गुह्यामासादयामास किष्किभ्यां लोकविश्रुताम् । तत्र
वानरराजाभ्यामैन्द्रेण द्विपदेन च । युयुधे दिवसान् यम”
भा० म० १० अ० । दक्षिणदिग्विजये । किष्किभ्या अभिजनोस्य
सिन्धु० अण् । कैष्किभ्य पिप्वादिक्रमेण किष्किभ्यागु-
हातत्परीवासिनि त्रि० स्त्रियां ङीप् ।

किष्किभ्या(भ्या)काण्ड न० याल्भीकिरामयणान्तर्गते
किष्किभ्याधिकारेण वालिसुमीवादीनामितदृष्टप्रतिपादके
काण्डभेदे ।

किष्किभ्यौ स्त्री किष्किभ्य+गौरा० ङीष् । किष्किभ्यपर्वत-
गुहायाम् “अभ्येत्य सर्वे” किष्किभ्याम्” भा० व० २७६ अ० ।

किष्किभ्य ङं किष्किभ्य+स्वर्थे यत् । १ किष्किभ्यशब्दार्थे
२ तत्रत्यपर्वतगुहायां श्वालिराजधान्यां च स्त्री ।

किष्किभ्या(भ्या)धिप ङं ६ न० । यालिनामके वानरराजे
जटा० शब्दर०

किष्कु ङं स्त्री० किष्क-उन्, किम्+कै-भु ष्टमो० मलोपः पार-
स्क० सुट् पत्वं वा । १ वितस्तौ द्वादशकुलपरिमाणे चतुर्विंश-
त्यकुल परिमाणे २ हस्तमाने मेदि० २ प्रकोठे ३ कपोथेरधो-
मणिवन्धपर्यन्ते च ४ कुत्सिते त्रि० विभुः “दशविष्कु सहस्रां
तां मापयामास सर्वतः” भा० सं० १३० अ० “दशविष्कु सह-
स्राणि समन्तादायताऽभवत्” भा० सं० १३० अ० । “अवर्द्धत
महातेजाः किष्कू नृराजस्तयोदश” भा० व० १२६ अ० ।

किष्कुपर्वन् न० किष्कुमिर्तं वितस्तिनितं हस्तमितं वा
पर्वस्य । १ वंशे (वांश) २ दक्षौ ३ पोटगळे (नष्टा) च मेदि०
किसल ङं न० किमीयत् सलति सल-गतौ अच् ष्टमो०
मलोपः । नवपल्लवे त्रिक० ।

किसलय ङं न० किम् ईपत् सलति-सल गतौ वा० कयन्
ष्टमो० । नवपल्लवे अमरः “किसलयैः सलयैरिव पाणिभिः”
रघुः । तारका० जातार्थे इतच् । किसलयित नवपल्लविते ।
किसलयश्च नवपल्लादियुक्तयास्यापस्थितः पल्लवः ।

की अत्र्य० कुत्सायाम् ।

कीकट ङं की+कट-अच् । “चरणार्द्रं समारभ्य गृध्रकूटा-
न्तकं शिवे ! । तावत् कीकटदेशः स्यात् तदन्तर्गम्योभवेत्
शक्तिसङ्क्रमोक्ते १ देशभेदे । तद्देशवासिजनवाचित्वे ऽस्य
भूम्नि “साधवः सप्तदाचारास्ते पूयन्ते ऽपि कीकटाः”
भाग० ७, १०, २० । उपचारात् देशेऽपि भूम्नि “ततः कलौ
संप्रवृत्ते समोहाय सुरदिणाम् । बुद्धोनाम्ना जिनसुतः
कीकटेषु भविष्यति” भाग० १, २, २५ । ४ निर्द्दिने ५ कृपणे
च त्रि० मेदि० । द्वोटके ङं स्त्री विभुः स्त्रियां
जातित्वात् ङीप् [शब्दचि० ।

कीकश ङं कीति कशति कश-शब्दे अच् । चण्डाले ।
कीकस ङं कीति कसति कस-गतौ अच् । १ हामिजन्तुभेदे
२ अस्थि न० अमरः ३ कठिने त्रि० मेदि० । “यदन्तर्ह्य-
स्तकीकसम्” अमरः । शब्दरत्ना० स्त्रीत्वमपि “तस्मादिमा
उभयत् पर्यवोदवाः कीकसासु च जलुषु च” शत० ब्रा०
८, ६, २, १० । कीकश्वरः काशीखण्डशब्दे उदा०
कीकसास्य ङं स्त्री० कीकसमासे ऽस्य । पक्षिणि हारा०